

(Priloga Vrtcu.)

Št. 7. Ljubljana, dné 1. julija 1907. XV. tečaj.

Pesem uboge sirote.

Od praga do praga
in kamor že grem,
napoti sem tujcem
in rodnim ljudem.

Ah, gorke ljubezni
ne najdem nikjer,
naj vzprejme kjerkoli
me tožni večer.

Nad gore se vzpenja
večerno nebo,
in solza bolestna
mi sili v okó.

Od praga do praga
in kamor že grem,
napoti sem tujcem
in rodnim ljudem.

Semjonov.

V višave . . .

Ah, kako bi zletel rad
gor v višave jasne,
pa bi gledal na poljane,
na dobrane krasne.

Pa bi vso zemljico zrl
kakor solnce zlato,
ko opoldne nam obseva
zelen hrib in trato.

Pa pri solnčecu bi bil,
ej, v višavah jasnih,
pa bi gledal zemljico
v solnčnih žarkih krasnih . . .

Zvonimir.

